

Gambutzins

written by Miquel Aguilar | 23 d'abril de 2017

Les estrofolàries contorsions discursives dels imaginatius líders sobiranistes, encaminades sense excepció a vendre's com a figures responsables i qualificades, integrants d'organitzacions polítiques democràtiques serioses i patriòtiques, són molt útils. De riure, en contrast amb la realitat. Però útils. Serveixen, sobretot, per confondre al personal, ja de per si despistat de mena, i poder colar, a través del marejament general, consultes participatives de can pixa com a referèndums o eleccions autonòmiques espanyoles com a comicis plebiscitaris històrics. Jugant amb foc i cremant credibilitat pel món a base d'inintel·ligibles contradiccions i fulls de ruta reformulats a mig partit, els savis prohoms de la llibertat i la democràcia es preparen per burlar-se de natros per enèsima vegada.

La falòrnia, en aquesta ocasió, serà explicar-nos que el seu compromís electoral consistia bàsicament a preparar, convocar i celebrar un referèndum. I punt. I fins aquí. S'intentarà fer comprendre al poble, morrut i ximplet, que posar-nos les urnes de metacrilat o paper de fumar al davant era el sostre de la seva promesa. El límit on podien i havien d'arribar, subjectes patriòticament al seu mandat democràtic del bla bla bla i ara et canvio el mandat democràtic per una castanya que sé que te la menges igual, que era organitzar una consulta perquè poguéssim fer una cua quilomètrica i plorar d'il·lusion com ximplets amb el 'Sí' a la mà i l'estelada a l'esquena. És aquí on els suprens líders espirituals del procés cap a la independència i més enllà pensen que la nostra capacitat per detectar un *déjà vu* és nul·la i que ens empassarem la finta autonomista d'espanyols passius altra volta. Que, arribat el moment, en tindrem prou en tornar a casa amb els pantalons fins als genolls i mamant-nos el dit, consolats per TV3 i els tertulians a sou que ens diran que hem desobeït i hem guanyat

i ja som independents i Espanya dolentota i el món ens mira.

El que alguns comencen a sospitar, i a denunciar previsorament, es pot veure molt clar per tots d'aquí a pocs mesos, quan des de la Generalitat i des de tutiquanti opinador es vengui com a finalitat última el referèndum, o en el seu més que probable defecte, el miratge d'una enquesta d'opinió, i des de l'independentisme oficial es compri alegrement la versió oficial d'objectiu complert i ara a negociar amb Espanya. S'intentarà per tots els mitjans desvirtuar el referèndum i destruir el seu mandat vinculant. Es pretén que aquesta sigui la porta d'entrada a una nova fase post-Procés, que doni temps a l'autonomisme espanyolista a Catalunya i l'espanyolisme espanyolista a Espanya per reconfigurar-se. El poder polític, a pesar de no ser capaç de modificar la història, pot, amb les seves actuacions crear una il·lusió, una aparença força aconseguida del fet que posseeix aquesta capacitat. Té mitjans i instruments per fer-ho.

Aconseguirem els catalans reaccionar davant de l'imminent i enèsima presa de pèl? Podrem fer front a la instrumentalització de la nostra voluntat col·lectiva? És la independència la nostra voluntat col·lectiva? Serem capaços de dominar la situació, sobreposar-nos al caos construït per aniquilar la credibilitat independentista i imposar el nostre anhel? Entendrem a temps que depèn de nosaltres, com sempre? Hem estat capaços de fer quelcom d'això fins ara? En serem capaços arribat el moment?